

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร
สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ
FACTORS INFLUENCING PERSONAL FINANCIAL PLANNING OF
PERSONNEL OF THE STATE ENTERPRISE POLICY COMMITTEE

ฐานิสร์ เตียรปรีชา

สาขาการเงินและการธนาคาร คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย

ผู้รับผิดชอบบทความ

Thanison Theanpreecha

E-mail: mint.maeb.za@gmail.com

Department of Finance and Banking, Faculty of Business Administration,
Ramkhamhaeng University, Thailand.

Corresponding author

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของบุคลากรสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ (2) เพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ (3) เพื่อเปรียบเทียบการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ

ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินของบุคลากรสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ พบว่าสถานภาพ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างในด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงิน ระดับการศึกษา มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ในด้านช่องทางการวางแผนทางการเงิน และปัจจัยด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ในด้านช่องทางการวางแผนทางการเงิน วัตถุประสงค์ กรอบระยะเวลา รวมทั้งบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงิน

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ พบว่าการรับรู้ข่าวสารปัจจัยความรู้การวางแผนทางการเงิน มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ในด้านช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงิน ปัจจัยด้านภาวะเศรษฐกิจ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ในด้านวัตถุประสงค์การวางแผนทางการเงิน และรูปแบบการวางแผนทางการเงิน มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ในด้านวัตถุประสงค์การวางแผนทางการเงิน และรูปแบบการวางแผนทางการเงิน

คำสำคัญ : การเงินส่วนบุคคล ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงิน

ABSTRACT

The objective of this research is (1) To study personal factors of the state enterprise policy office personnel. (2) To study personal financial planning of the state enterprise policy office personnel. (3) To compare personal financial planning of the state enterprise policy office personnel.

Factors influencing personal financial planning of the state policy office personnel found that the status influence on the personal financial planning of the sample in terms of people who influence on financial planning. Education level influence on personal financial planning of the sample in terms of financial planning method. And the average monthly income influence on the personal financial planning of the sample in terms of financial planning method, objectives, period of time, including individuals that influence on financial planning.

Factors influencing personal financial planning of the state enterprise policy office personnel found that acknowledgment about financial planning factors influence on personal financial planning of the sample in terms of financial planning method. Economic condition factors influence on personal financial planning of the sample in terms of financial planning objectives. And financial planning method influence on personal financial planning of the sample in terms of financial planning objectives and financial planning method.

Key words: Personal Finance, factors of personal financial planning

บทนำ

การดำเนินชีวิตของประชาชนส่วนใหญ่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการทำงาน รายได้ และค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน ดังนั้นจึงเกิดปัญหาตามมาว่า ทุกคนควรจะทำอย่างไรเพื่อให้มีเงินสำรองเก็บไว้สำหรับอนาคต หรือสามารถใช้จ่ายได้อย่างไม่ขาดแคลน มีชีวิตที่สุขสบายในวัยเกษียณ มีเงินใช้ยามฉุกเฉิน และมีเงินออมสำหรับทุนการศึกษาของบุตรหลาน ซึ่งไม่เพียงแต่จะต้องมีวินัยในการออมเท่านั้น แต่ยังมีแผนการลงทุนที่ดีและมีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะทำให้สามารถเผชิญกับปัญหาต่างๆได้ เช่น ภาษี เงินเฟ้อ และค่าใช้จ่ายเพื่อสนองความต้องการของบุคคลเอง ซึ่งเป็นต้นเหตุที่ทำให้ทรัพย์สินที่มีไม่สามารถเพิ่มพูนขึ้นได้

นอกจากนั้นคนส่วนใหญ่ก็มักจะชะล่าใจและมั่นใจมากเกินไปในฐานะและความมั่งคั่งที่ตนเองมีอยู่ ทำให้ไม่สนใจที่จะวางแผนทางการเงิน โดยคิดว่าการวางแผนทางการเงินจะช่วยให้อายุยืน ดังนั้นเมื่อคิดว่าตนเองรวยอยู่แล้วก็ไม่จำเป็นต้องทำการวางแผนทางการเงิน ทำให้เกิดความประมาทไม่ระมัดระวัง และอาจนำมาซึ่งความเสียหายที่จะส่งผลกระทบต่อฐานะทางการเงินทำให้ความมั่งคั่งลดลง และอีกหลายคนที่มองว่า เรื่องการวางแผนทางการเงินเป็นเรื่องที่ยุ่ยยากไม่อยากจะนึกถึงและทำตาม แต่ถ้ายิ่งไม่คิดถึงอนาคตก็ยิ่งยุ่งยาก เมื่อเจออุปสรรคก็ตั้งตัวไม่ทัน การวางแผนจึงเป็นเหมือนแผนที่จะช่วยนำทางให้บุคคลไปสู่จุดหมายได้อย่างไม่หลงทาง ดังนั้นถ้ายิ่งวางแผนเร็วเท่าไร ก็จะช่วยให้ถึงจุดหมายได้เร็วขึ้นเท่านั้น

ดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น จะเห็นได้ว่า การวางแผนทางการเงินนั้นจึงเป็นเรื่องหนึ่งที่ไม่ควรละมองข้าม นั่นจึงเป็นเหตุให้ผู้วิจัยตั้งใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ เพื่อจะเป็นประโยชน์ต่อการกำหนดแนวทางในการบริหารจัดการทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของบุคลากรสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ
4. เพื่อศึกษาความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ
5. เพื่อศึกษาความแตกต่างระหว่างพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ

ขอบเขตการศึกษา

1. ขอบเขตเนื้อหาที่ทำการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research Method) มุ่งศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ มีแบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ บุคลากรที่อยู่ในสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ บุคลากรที่อยู่ในสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ โดยผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 144 ตัวอย่าง โดยผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากบุคลากรทั้งหมด

3. ตัวแปรที่ทำการศึกษา

ตัวแปรต้น หรือตัวแปรอิสระ (Independent Variables) แบ่งออกได้ดังนี้

3.1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ย ประเภทบุคลากร

3.2 พฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ ได้แก่ ช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคลวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

3.3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ ได้แก่ ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลด้านภาวะทางเศรษฐกิจ

สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันส่งผลต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน

2. พฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลที่แตกต่างกันส่งผลต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการกำหนดแนวทางในการบริหารจัดการทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ
2. ทำให้มีข้อมูลในการใช้ประเมินพฤติกรรมและศักยภาพของผู้ออมเพื่อเป็นประโยชน์ในการวางแผนทางการเงิน
3. ทำให้บุคคลมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น เนื่องจากการวางแผนการเงินส่วนบุคคลที่ดีช่วยให้บุคคลสามารถบรรลุเป้าหมายที่ต้องการได้

ทบทวนวรรณกรรม

สุขใจ น้ำผุด (2545) กล่าวว่า การบริหารการเงินบุคคล มีองค์ประกอบและความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับหลายสิ่งเป็นต้น อาชีพ (Career Choice) รายได้ (Income) และวิถีการดำเนินชีวิตของบุคคล (Life Style) ฯลฯ โดยการเลือกอาชีพ (Career Choice) รายได้ (Income) ถือเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดวิถีการดำเนินชีวิตของบุคคล (Life Style) ผู้ที่มีอาชีพดีมีรายได้สูงก็ย่อมจะมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี ร่มรื่น และสะดวกสบายได้มากกว่าผู้มีรายได้น้อย และเช่นเดียวกันเขาก็ย่อมที่จะสามารถกำหนดเป้าหมายทางการเงิน (Financial Goals) ของตนให้สูงกว่าได้ด้วยแต่ทุกคนไม่ว่าจะมีระดับรายได้และความเป็นอยู่อย่างไรก็ตามก็ควรจะมีการกำหนดเป้าหมายทางการเงิน (Financial Goals) ของตนไว้ ซึ่งการตั้งเป้าหมายนี้ให้กำหนดในระดับที่เหมาะสมและคิดว่าตนเองสามารถทำได้

ศิรินุช อินละคร (2548) กล่าวว่า การกำหนดเป้าหมายทางการเงินอาจกำหนดตามระยะเวลา ได้แก่ เป้าหมายทางการเงินระยะสั้น และเป้าหมายทางการเงินระยะยาว ดังนี้

เป้าหมายทางการเงินระยะสั้น (Short Term Financial Goals) เป็นเป้าหมายที่บุคคลสามารถทำให้สำเร็จได้ภายในระยะเวลาสั้นๆ นั่นคือไม่เกิน 1 ปี เช่น ฤดูร้อนนี้ต้องการซื้อเครื่องปรับอากาศ ต้องการเก็บเงินไปเที่ยวต่างจังหวัด

เป้าหมายทางการเงินระยะยาว (Long Term Financial Goals) เป็นเป้าหมายที่บุคคลต้องการใน 5 – 20 ปี ข้างหน้า หรือเป็นเป้าหมายที่บุคคลต้องใช้เวลาในการสะสมเงิน เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย เช่น ต้องการเก็บเงินไว้ใช้หลังเกษียณ ต้องการเก็บเงินไว้เป็นทุนการศึกษาบุตรในอนาคต เป้าหมายระยะยาวอาจมี

การเปลี่ยนแปลงได้ เนื่องจากในอนาคตภาวะและเหตุการณ์ต่างๆ อาจจะเปลี่ยนแปลงไป เช่น ภาวะเศรษฐกิจรวมทั้งการเปลี่ยนแปลงความต้องการของบุคคลเอง เช่น บุคคลตั้งเป้าหมายไว้ว่าจะซื้อบ้านเดี่ยวราคา 2 ล้านบาทในอีก 5 ปี ข้างหน้า เมื่อเวลาผ่านไปภาวะเศรษฐกิจตกต่ำลงทำให้บุคคลมีรายได้น้อยลง ดังนั้นบุคคลอาจจะเปลี่ยนเป้าหมายจากบ้านที่มีราคา 2 ล้านเป็นบ้านที่มีราคาต่ำกว่า

กาญจนา หงษ์ทอง (2551) กล่าวว่า การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลที่ดีจะเป็นตัวกำหนดทิศทางและการตัดสินใจทางการเงิน เพื่อให้สามารถบรรลุถึงเป้าหมายทางการเงินที่ต้องการได้หากบุคคลใดเริ่มต้นทำการวางแผนทางการเงินเร็ว มีการปฏิบัติตามอย่างมีวินัย และสม่ำเสมอแล้ว บุคคลนั้นก็จะเข้าใจถึงความมีอิสรภาพทางการเงินได้มากขึ้น แผนการเงินหลักๆที่สำคัญ ที่ควรวางแผนเริ่มปฏิบัติ มีดังนี้

1. แผนการออม บุคคลควรทำการศึกษาช่องทางในการออมให้รอบด้านที่มีมากกว่าการฝากธนาคาร ไม่ว่าจะเป็นพันธบัตร สลาก สหกรณ์ แล้วเลือกช่องทางที่เหมาะสมที่สุด
2. แผนการลงทุนคือ เลือกลงทุนในช่องทางที่มีความเสี่ยงในระดับที่รับได้ แล้วศึกษาข้อดีข้อเสียของการลงทุนนั้นอย่างรอบด้าน
3. แผนการบริหารหนี้แผนนี้มีความจำเป็นที่จะต้องทำเพื่อปลดเปลื้องภาระหนี้สินต้องหยุดสร้างหนี้ก้อนใหม่หรืออย่าสร้างหนี้เพิ่ม สำคัญที่สุดคือต้องรู้จักใช้จ่ายและควบคุมค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น
4. แผนบริหารความเสี่ยง ไม่มีใครสามารถป้องกันความเสี่ยงทุกอย่างที่จะต้องเผชิญในชีวิตได้ แต่ก็มีหนทางที่จะสามารถป้องกันความเสี่ยงทางการเงินได้
5. แผนเกษียณ ด้วยเทคโนโลยี และความเจริญก้าวหน้าทางการแพทย์ ทำให้มีการคาดการณ์ว่าในอนาคต อายุเฉลี่ยของคนไทยก็จะยืนยาวขึ้นไปอีก ทำให้บุคคลต้องวางแผนการเงินเพื่อวัยเกษียณ เป็นการรับมือกับช่วงชีวิตที่ยาวขึ้น ที่จะต้องใช้เงินมากขึ้น
6. วางแผนภาษีอากร มีผู้มีรายได้จำนวนมาก วางแผนลดภาษีอย่างชาญฉลาด หลังจากที่ได้พบว่า ส่วนใหญ่เสียภาษีมากเกินไปเหตุอันควรหากบุคคลทำการวางแผนไว้เป็นอย่างดีก็จะพบว่าสามารถช่วยประหยัดภาษีได้เยอะในแต่ละปี

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กิตติพร สิทธิพันธุ์ (2553:บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครโดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ประชาชนทั่วไปที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร ตั้งแต่อายุ 20 ปี ขึ้นไป จำนวน 150 ตัวอย่าง เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม วิธีการทดสอบทางสถิติ โดยใช้ร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าเฉลี่ย และสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน

สนทยา และดวงใจ เขมวรัตน์ (25561:บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัย เรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการ การเงินส่วนบุคคลของบุคลากร กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยศึกษา 4 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ตำแหน่งทางวิชาการ และเงินเดือน ปัจจัยสิ่งแวดล้อมในครอบครัว ได้แก่ ภาวะ ความรับผิดชอบต่อครอบครัว ปัจจัยสิ่งแวดล้อมในที่ทำงาน ได้แก่ การเลียนแบบเพื่อนร่วมงาน ปัจจัย สิ่งแวดล้อมทางสังคม ได้แก่ อิทธิพลของสื่อ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นบุคลากร จำนวน 334 คน สุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นแบบสัมภาษณ์ และแบบสอบ ภากรรมการจัดการการเงินส่วนบุคคลเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 16 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก รายข้อ ตั้งแต่ 0.31 – 0.86 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน ค่าได้กำลังสอง และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ แบบขั้น ตอน (Stepwisemultipleregressionanalysis)

สุพานี โสพร (2548:บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัย เรื่องการวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัยของบุคลากร สาย ง ผู้พักอาศัยในหอพักจุฬานิวาสของจุฬาลงกรณ์ โดยทำการศึกษาเฉพาะกลุ่มบุคลากรสาย ง ของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยโดยทำการศึกษาเฉพาะกลุ่มบุคลากรสาย ง ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้แก่ พนักงานขับรถ พนักงานรักษาความปลอดภัย นักการภารโรงคนงาน คนสวน ช่างทั่วไป หรือผู้ให้บริการ แรงงานทั่วไปตามแต่ที่หน่วยงานมอบหมาย ส่วนใหญ่มีรายได้น้อย และบางส่วนได้รับสวัสดิการให้พักอาศัย ในหอพักเป็นระยะเวลาสั้นจึงส่งผลให้ยังไม่ที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาว่า บุคลากรของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยกลุ่มที่พักอาศัยในหอพักจุฬานิวาสนี้

จันทร์เพ็ญ บุญฉาย (2552:บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัย เรื่องการจัดการการเงินส่วนบุคคล: กรณีศึกษา เฉพาะกลุ่มวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมค่าใช้จ่ายของกลุ่มบุคคลวัยทำงาน ส่วนใหญ่มีวิธีการใช้รายได้พิเศษ โดยรวมกับรายได้ประจำเพื่อการใช้จ่าย ในด้านความรู้ ความเข้าใจที่มีต่อ การวางแผนการเงินส่วนบุคคลร้อยละ 46.8 มีความรู้และความเข้าใจต่อการวางแผนทางการเงิน และสามารถทำตามนโยบายของรัฐบาล โดยแบ่งรายได้เป็น 4 ส่วน ใช้จ่าย 3 ส่วนและออม 1 ส่วน ส่วนใหญ่มี การจัดทำงบประมาณรายรับ – รายจ่าย แต่ละเดือน เป็นเวลา 1 – 2 ปี และเมื่อเปรียบเทียบพบว่า กรณีมีเงิน เหลือกว่าร้อยละ 89.7 จะนิยมฝากธนาคาร ส่วนในกรณีมีเงินไม่พอใช้จ่ายก็มักจะเลือกวิธีลดค่าใช้จ่ายลง เรื่องวินัยด้านการเงินของบุคคลกลุ่มเป้าหมายร้อยละ 51.5 มีวินัยด้านการเงินโดยเมื่อเปรียบเทียบรายได้ และรายจ่าย พบว่ามีรายได้กับรายจ่ายในระดับพอๆ กัน กรณีเมื่อทราบว่าเงินสดจะขาดมือ กลุ่มตัวอย่างส่วน ใหญ่จะลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นลง ซึ่งสอดคล้องกันในทุกระดับของรายได้ กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 30.8 วางแผน เปอร์เซ็นต์การออมอยู่ในช่วง 6 – 10% ของรายได้ ซึ่งกลุ่มนี้ส่วนใหญ่สามารถออมได้เพียงระยะสั้นๆ การ เสนอแนะวิธีการจัดการการเงินของกลุ่มวัยทำงานที่มีประสิทธิภาพร้อยละ 52.0 มีวิธีการแก้ปัญหากรณี ค่าใช้จ่ายมากกว่ารายได้ โดยลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นลงรองลงมาหารายได้เสริมเพื่อเพิ่มรายได้และการจัดทำ บัญชีรายรับ – รายจ่าย เพื่อดูรายละเอียดในแต่ละเดือน กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าการจัดการการเงิน

ที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด คือ การใช้จ่ายเท่าที่จำเป็น รองลงมาต้องมีการวางแผนใช้จ่ายในแต่ละเดือน และมีวินัยในการออม

อภิชนา จิวพัฒนกุล , วราภรณ์ อติศรประเสริฐ , ศุภินญา ญาณสมบุญ (2554:บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมและการใช้จ่ายของผู้สูงอายุ ได้ทำการศึกษาประชากรผู้สูงอายุที่มีอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป อาศัยอยู่ในจังหวัดกรุงเทพมหานคร วัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมและการใช้จ่ายของผู้สูงอายุ 2) ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการออมและการใช้จ่ายของผู้สูงอายุ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือสถิติเชิงพรรณนา การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ คือ บุคลากรที่อยู่ในสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ โดยผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 144 ตัวอย่าง โดยผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากบุคลากรทั้งหมด

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ คือ บุคลากรสำนักสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ โดยผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 223 ตัวอย่าง เพื่อใช้ในการศึกษาโดยผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากบุคลากรทั้งหมด จากที่ทราบจำนวนประชากรทำให้สามารถทราบตัวอย่างโดยอาศัย สูตร Yamane ที่ระดับค่าความคลาดเคลื่อนได้ 5%

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยคั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยทำการออกแบบสอบถาม (Questionnaire) เกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลขึ้นโดยใช้แนวทางการจัดทำแบบสอบถาม จากการรวบรวมข้อมูล และทฤษฎีต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้ ซึ่งประกอบไปด้วย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และหน่วยงานหรือสายงาน โดยลักษณะคำถามที่ใช้จะเป็นคำถามปลายปิด (Closed-ended Questions) ซึ่งเป็นคำถามที่มีคำตอบให้เลือก 2 ทาง (Diehotomous Questions) จำนวน 1 ข้อ และคำถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choice Questions) จำนวน 5 ข้อ รวมทั้งหมด 6 ข้อ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของ

บุคลากร โดยลักษณะคำถามที่ใช้จะเป็นคำถามปลายปิด (Closed-ended Questions) ซึ่งเป็นคำถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choice Questions) จำนวน 5 ข้อ

ส่วนที่ 3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับการวัดความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ซึ่งลักษณะคำถามที่ใช้จะเป็นคำถามปลายปิด (Closed-ended Questions) แบบลิเคิร์ต (Likert Scale) โดยจะใช้การวัดข้อมูลประเภทมาตราวัดอันดับ (Interval) และมีการกำหนดเกณฑ์ที่ใช้ไว้ 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

1 – 30 พฤษภาคมพ.ศ. 2562

การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา

1. ข้อมูลในส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และหน่วยงานหรือสายงาน ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

2. ข้อมูลในส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ ทำการวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

3. ข้อมูลในส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ ทำการวิเคราะห์ โดยการใช้สถิติหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงอนุมาน

การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics Analysis) เป็นสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ผู้วิจัยได้เลือกใช้ การทดสอบแบบ t-test โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - way ANOVA) หากพบว่ามีค่าความแตกต่างจะทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple comparisons) โดยใช้วิธี Fisher's Least - Significant Different (LSD)

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ สรุปได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิงมีจำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 66.0 เป็นผู้มีอายุ 20 – 30 ปี มีจำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 38.9 สถานภาพโสด จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 67.4 มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 52.8 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนเท่ากับ 10,000 – 20,000 บาทต่อเดือน จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 และเป็นบุคลากรประเภทข้าราชการ จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 43.1

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ

พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ทำการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลด้วยตนเอง จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 75.7 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นทั้งก่อนและหลังเกษียณ จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 41.7 กรอบระยะเวลาที่ท่านได้กำหนดไว้ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเป็นระยะกลาง (ระยะเวลามากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี) จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 48.6 มีรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลโดยเน้นความมั่นคงทางการเงิน จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 57.6 และบุคคลที่มีอิทธิพลมากที่สุดต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล คือ ตนเอง จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 47.2

3. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ

พบว่า กลุ่มตัวอย่างเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจว่ามีอิทธิพลในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.3349 และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะเลือกตอบในด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.8588 รองลงมาเป็นด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร เรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลซึ่งมีอิทธิพลในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.1227 และน้อยที่สุด คือ ด้านภาวะทางเศรษฐกิจ มีอิทธิพลในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.0231

ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลมีอิทธิพลในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.1227 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในเรื่องการโฆษณาประชาสัมพันธ์ผ่านทางสื่อต่างๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ อินเทอร์เน็ตมีอิทธิพลในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.24 รองลงมา คือ เรื่องบทความต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนการทางการเงินจากนิตยสาร

วารสาร และหนังสือพิมพ์มีอิทธิพลในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.10 และน้อยที่สุด คือ การเข้ารับการอบรม สัมมนาที่เกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินจากองค์กรต่างๆ มีอิทธิพลในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.02

ด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลมีอิทธิพลในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.8588 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในเรื่องหลักในการนำแผนทางการเงินส่วนบุคคลไปปฏิบัติว่ามีอิทธิพลในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 รองลงมา คือ เรื่องกระบวนการในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลมีอิทธิพลในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 และน้อยที่สุด คือ เรื่องแนวคิดเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลพื้นฐาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78

ด้านภาวะทางเศรษฐกิจเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลมีอิทธิพลในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.0231 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในเรื่องอัตราเงินเฟ้อว่ามีอิทธิพลในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.13 รองลงมา คือ เรื่องภาวะเศรษฐกิจโลกมีอิทธิพลในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.01 และน้อยที่สุด คือ เรื่องอัตราดอกเบี้ยในท้องตลาดมีอิทธิพลในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.92

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ สามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีจำนวน 95 คน ซึ่งส่วนใหญ่มีอายุ 20 – 30 ปี สถานภาพโสด มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับ งานวิจัยของจันทร์เพ็ญ บุญฉาย (2552) ที่ทำการศึกษารื่อง การจัดการการเงินส่วนบุคคล: กรณีศึกษาเฉพาะกลุ่มวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครพบว่า กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้จะมีเพศชายและเพศหญิง

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมกรวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ

พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ทำการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลด้วยตนเอง โดยมีกรอบระยะเวลาที่ท่านได้กำหนดไว้ในกรวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเป็นระยะกลาง (ระยะเวลามากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี) มีรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลโดยเน้นความมั่นคงทางการเงิน และบุคคลที่มีอิทธิพลมากที่สุดต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล คือ ตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับ กาญจนา หงส์ทอง (2551) ที่ได้กล่าวถึงแผนเกษียณ ด้วยเทคโนโลยี และความเจริญก้าวหน้าทางการแพทย์ ทำให้มีการคาดการณ์ว่าในอนาคต อายุเฉลี่ยของคนไทยก็จะยืนยาวขึ้นไปอีก ทำให้บุคคลต้องวางแผนการเงินเพื่อวัยเกษียณ เป็นการรับมือกับช่วง

ชีวิตที่ยาวขึ้น ที่จะต้องใช้เงินมากขึ้น เนื่องจากชีวิตในช่วงนี้ จะไม่มีรายได้ประจำที่เคยได้รับ สุขภาพร่างกายก็เริ่มถดถอยลง ทำให้ต้องมีเงินจำนวนมากไว้ใช้จ่ายตอนแก่ จึงต้องมีการวางแผนที่จะมีเงินเพื่อเตรียมไว้เป็นค่าใช้จ่ายในการดูแลรักษาพยาบาลในยามแก่ชราหรือในยามที่ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้นอกจากนี้การกำหนดจำนวนเงินทุนในอนาคต บุคคลควรทราบระยะเวลาก่อนที่จะถึงกำหนดเกษียณอายุ เพื่อกำหนดเงินออมสะสมได้อย่างถูกต้อง เนื่องจากอาชีพที่แตกต่างกันย่อมมีแผนการทางการเงินในอนาคตที่ต่างกัน

3. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ

พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจว่ามีอิทธิพลในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นในเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจในด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในระดับปานกลาง ด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นในเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจในด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในระดับมาก และด้านภาวะทางเศรษฐกิจกลุ่มตัวอย่างมีความเห็นในเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจในด้านภาวะทางเศรษฐกิจในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับ ศิริनुช อินละคร (2548) ที่ได้กล่าวถึงกระบวนการในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล 5 ขั้นตอน ว่าในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลนั้น บุคคลจะต้องทำการประเมินสถานะการเงินของตนเองใน ขณะนั้นก่อนแล้วจึงทำการกำหนดเป้าหมายทางการเงิน และแนวทางที่จะต้องปฏิบัติ ทำการกำหนดทางเลือกและประเมินทางเลือก ซึ่งการที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายทางการเงินที่กำหนดได้นั้น บุคคลจะต้องพิจารณาภาวะเศรษฐกิจ สังคม และพิจารณาความเสี่ยงต่างๆ ในแต่ละทางเลือกด้วย โดยบุคคลจำเป็นต้องค้นหาข้อมูลจากแหล่งต่างๆ และทำการพิจารณาเลือกทางเลือกที่เหมาะสมแล้วทำการสร้างแผนการเงินจากทางเลือกนั้น และทำการปฏิบัติตามแผนการเงิน แต่แผนการเงินส่วนบุคคลนั้นเป็นขั้นตอนที่ไม่มีที่สิ้นสุด ดังนั้นบุคคลจึงควรทำการปรับปรุงแผนอยู่เสมอ เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจ สังคม รวมทั้งสถานะทางการเงินของบุคคลที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ

4. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ

1. อายุกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ อิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าอายุต่างกัน มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ แตกต่างกัน

2. ระดับการศึกษากับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ อิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าระดับการศึกษาต่างกัน มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรสำนักงานคณะกรรมการ นโยบายรัฐวิสาหกิจ แตกต่างกัน

3. รายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ อิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งนี้

1. บุคลากรสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 20 – 30 ปี สถานภาพโสด การศึกษาระดับปริญญาตรี ดังนั้นการวางแผนกระตุ้นความกระตือรือร้นการวางแผนทางการเงิน ควรรกรการจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ที่หลากหลายช่องทาง เช่น การแจ้งข่าวสารในไลน์กรุ๊ป การทำบอร์ดประชาสัมพันธ์ตามทางเดิน ป้ายรณรงค์ในจุดต่างๆ

2. บุคลากรสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ ส่วนใหญ่ทำการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลด้วยตนเอง โดยมีกรอบระยะเวลาที่ทำนได้กำหนดไว้ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเป็นระยะกลาง (ระยะเวลามากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี) มีรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลโดยเน้นความมั่นคงทางการเงิน และบุคคลที่มีอิทธิพลมากที่สุดต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล คือ ตนเอง ดังนั้นการจัดตั้งหน่วยงานให้บริการด้านการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลประจำองค์กร จึงเป็นทางเลือกหนึ่งที่น่าสนใจ โดยการจัดหาบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในระดับสูง เพื่อให้คำแนะนำและปรึกษาแก่ผู้ที่ต้องการเข้าไปใช้บริการให้มีความเข้าใจในการวางแผนทางการเงินมากขึ้น หรือการใช้บริการจากสถาบันการเงินภายนอกที่ให้บริการให้คำปรึกษา และความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงิน เพื่อการประหยัดต้นทุนด้านทรัพยากรบุคคลขององค์กรได้

3. บุคลากรสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ ส่วนใหญ่เลือกตอบในด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล รองลงมาเป็นด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล และด้านภาวะทางเศรษฐกิจ ดังนั้นควรมีการส่งเสริมให้บุคลากรมีความตระหนักรู้และเข้าใจถึงเศรษฐกิจ เพื่อให้มีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจ เช่น การบริการหนังสือพิมพ์ธุรกิจ การจัดบอร์ดติดข่าวธุรกิจที่สำคัญ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- สุขใจ น้ำผุด. (2545). กลยุทธ์การบริหารการเงินบุคคล (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศิรินุช อินละคร. (2545). การเงินบุคคล. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- กฤษฎา เสกตระกูล. (ม.ป.ป.). ตอนที่ 16: การจัดทำประมาณส่วนบุคคล. สืบค้นวันที่ 6 พฤษภาคม 2562 จาก http://www.tsi-Thailand.org/index.php?option=com_content&task=view&id=452&Itemid=204.
- กาญจนา หงษ์ทอง. (2551). เชื้อทิศการเงิน. กรุงเทพฯ: กรุงเทพธุรกิจ Bizbook.
- กิจติพร สิทธิพันธุ์. (2552). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร. รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- สนทยา และดวงใจ เขมวีรัตน์. (2556). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร. กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร.
- สุพานี โสพร. (2548). การวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัยของบุคลากรสาย ง ผู้พักอาศัยในหอพักจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตร์มหาบัณฑิต บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาเคหการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- จันทร์เพ็ญ บุญฉาย. (2552). การจัดการการเงินส่วนบุคคล: กรณีศึกษาเฉพาะกลุ่มวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร. รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- อภิขญา จิวพัฒนกุล , วรางคณา อติศรประเสริฐ , ศุภินญา ญาณสมบุญ. (2554). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมและการใช้จ่ายของผู้สูงอายุ. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ